

ikke faa og uvæsentlige Mangler ved Lovgivningen. Der er nemlig i Lovgivningen, saaledes som den foreligger i Forordningen af 27de Septbr. 1799, sammenholdt med den provisoriske Forordning af 24de Marts 1848, endeel Bestemmelser, som ikke kunne lade sig overholde, fordi de allerede for lang Tid siden ere gaaede aldeles af Brug, saa at man vilde opvække dem saa at sige fra de Døde, dersom man nu tog dem frem. Der til henregner jeg til Exempel den Bestemmelse, som findes i Frd. af 1799 imod Anonymitet, nemlig i Forordningens 16de og 19de Paragraph. Der findes et saadant absolut Forbud mod Anonymitet, som i en lang Række af Aar ikke har været overholdt, fordi det ikke kunde overholdes, hvilket ogsaa Erfaringen i mange andre Lande har stadfæstet. Der findes endvidere adskillige Bestemmelser, med Hensyn til hvilke der kan opkastes Spørgsmaal, om de kunne forenes med den nu indtraadte Tingenes Orden og navnlig med Grundloven. Jeg skal som Exempel herpaa kun nævne Forordningens 26de § om Aflevering af et Exemplar af ethvert trykt Skrift til Politimesterne, forinden det maa udgives, hvilken Bestemmelse jeg for mit Bedkommende ikke anseer at stride mod Grundloven, men hvorom der dog altid kunde være Tvivl (Ja!). Der er endvidere endeel andre Bestemmelser, som man vist ikke kan Andet end ansee for uhenigtsmæssige og som modstridende Nutidens Anskuelse og Begreber. Jeg skal som Exempel herpaa kun tilslade mig at anføre det solidariske Ansvar, som er paalagt ved flere Paragrapher, navnlig §§ 17 og 19 i Forordningen af 1799, og som endnu bestaae med Hensyn til flere Deeltagere i Pressens Productioner. Fremdeles kan det vist ikke nægtes, at der efter den nu gjældende Lovgivning endnu findes ikke saa faa Straffebestemmelser, som i og for sig ere for strenge, og som ikke staae i Samklang med det hele øvrige Straffesystem, skjøndt dette maa erkjendes i og for sig at være meget strengt. Jeg skal til Exempel derpaa nævne den 12te § i samme Forordning om Injurier, som vistnok af Alle maa anerkjendes for at staae i en skarp Modstrid med den øvrige Straffelovgivnings Bestemmelser om samme Gjenstand.

Endelig skal jeg kun tilføie, at, skjøndt de haardere Straffebestemmelser i Forordningen af 1799 ere modificerede ved den provisoriske Forordning af 1848 saaledes, at der nu kan anvendes i Reglen simpelt Fængsel for det Slags Presseovertrædelser, kan dog en saadan Sammenhobning af disse Straffebestemmelser, som findes i § 2 af nysnævnte provisoriske Forordning, ikke ansees for hensigtsmæssig og kan kun finde sin Retfærdiggjørelse i de særegne Omstændigheder, hvorunder den nysnævnte Forordning kom ud.

Efter Alt, hvad jeg saaledes har tilladt mig at anføre, kan det vistnok ikke nægtes, at der maatte vise sig en væsentlig Trang til en ny Presselovgivning; og det kunde derfor ikke være tvivlsomt for mig, da det påalaa mig, at henvende min Opmærksomhed paa de Brancher af Lovgivningen, med Hensyn til hvilke nye Love maatte være at udarbejde, at jeg fortrinnsvis maatte henvende min Opmærksomhed paa dette Punkt. Spørgsmaalet var kun, om det var det rette Tidspunkt til at fremkomme for Rigsdagen med et saadant Udkast. Derom kunne nu vistnok Meningerne være forskjellige; men det forekom mig, at overveiende Betragtninger tale for, at det burde fremmes saa hurtigt som muligt. Jeg mener, at nærværende Tidspunkt i flere Henseender maa betragtes som ganske heldigt. Der findes for Dieblirket ingen Animositet i Pressen mellem den og Statsstyrelsen, saaledes som ikke sjældent har været Tilfældet i en tidligere Periode; tværtimod har en stor Deel af Pressen søgt at understøtte Regjeringen paa den vanffelige Bane, den har havt at betrede i den senere Tid. Der har overhovedet heller ikke været nogen Grund til at antage, at nogen saadan Spænding skulde kunne finde Sted mellem Regjeringen og Folkerepresentationen, som skulde gjøre det betænkeligt at fremkomme med et Lovudkast om en saa vigtig Gjenstand som den nærværende. Der har her i Danmark vist sig en ganske anden Overensstemmelse mellem Regjeringen og Folkerepresentationen end paa andre Steder, idet Grundloven er bleven vedtagen her paa en ganske anden Maade, end Tilfældet var i de fleste andre Stater, som paa hiin Tid